

MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI ČR

Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

Odbor odškodňování

VÁŠ DOPIS č. j.:

ZE DNE:

NAŠE č. j.:

MSP-2113/2023-

ODSK-ODSK/11

VYŘIZUJE:

Mgr. Hana Staňková

TEL.:

+420 221997966

FAX:

+420 224 919 927

E-MAIL:

odsk@msp.justice.cz

DS ([REDACTED])

Vážený pan

Praha 15.04.2024

Počet listů: 4/7 str.

Přílohy: 0

Věc: paní [REDACTED] – odškodnění – stanovisko

Vážený pane doktore,

k Vašemu podání ze dne 17.10.2023 (Ministerstvu spravedlnosti doručeno dne 17.10.2023) ve věci uplatnění nároku na náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy, která měla být způsobena v souvislosti s trestním stíháním v rámci trestního řízení vedeného u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn. 65T 4/2022 Vaší klientce, paní [REDACTED] (dále „žadatelka“), sdělujeme následující.

Vaše podání bylo posouzeno podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

Při posuzování nároku na náhradu škody/nemajetkové újmy je nutno nejprve vyřešit otázku, zda jsou v daném případě splněny všechny podmínky, s nimiž zákon přiznání náhrady škody/nemajetkové újmy spojuje. Předpoklady vzniku odpovědnosti státu za škodu/nemajetkovou újmu dle výše citovaného zákona jsou porušení právní povinnosti (nezákonné rozhodnutí či nesprávný úřední postup), vznik škody/nemajetkové újmy a příčinná souvislost mezi uvedenými komponenty.

Dle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Specifickým případem jsou nároky na náhradu škody způsobené zahájením (vedením) trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsouzením. Již za účinnosti zákona č. 58/1969 Sb. soudy dovodily, že právo na náhradu škody způsobené usnesením o vznesení obvinění lze uplatnit zpravidla v případech, kdy toto rozhodnutí nebylo zrušeno, ale trestní stíhání příslušné osoby bylo zastaveno nebo tato osoba byla zproštěna obžalobou (z konkrétních zákonných důvodů). Dle dlouhodobě ustáleného závěru přijatého judikaturou

soudů (vč. Nejvyššího soudu ČR) se nároky na náhradu škody způsobené sdělením obvinění posuzují dle § 8 zákona č. 82/1998 Sb., tedy jako nároky na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím.

V rámci prováděného šetření bylo Ministerstvem spravedlnosti zjištěno, že trestní stíhání žadatelky bylo zahájeno usnesením Policie ČR, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Služby kriminální policie a vyšetřování, Odboru hospodářské kriminality ze dne 21.7.2021, č.j. KRPU-42480-86/TČ-2021-040080-JD, pro podezření ze spáchání zločinu podvod dle § 209 odst. 1, 3, 4 písm. c) tr. zákoníku. Předmětné usnesení si žadatelka převzala dne 30.7.2021. Dne 18.1.2022 byla Okresnímu soudu v Ústí nad Labem doručena obžaloba Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 14.1.2022, č.j. 2ZT 211/2021-92 (*právní kvalifikace skutku zůstala nezměněna*). Rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 28.3.2023, č.j. 65T 4/2022-1069, byla žadatelka obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěna. Rozsudek nabyl právní moci dne 28.6.2023.

a)

Pokud jde o **požadavek žadatelky na náhradu škody – náhradu nákladů trestního řízení** vedeného u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn. 65T 4/2022, byl tento ze strany Ministerstva spravedlnosti uznán částečně důvodným, a to co do částky **57 508,80 Kč**.

Dle § 31 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu.

Dle § 31 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána.

Dle § 31 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.

Po prostudování příslušných podkladů byla požadovaná náhrada škody spočívající v nákladech předmětného trestního řízení z níže uvedených důvodů snížena a přepočítána tak, aby odpovídala učiněným zjištěním a příslušné právní úpravě.

Nebyly přiznány, resp. byly přiznány v jiném rozsahu tyto úkony právní služby:

- 31.3.2021 – účast na výslechu – z trestního spisu bylo zjištěno, že se jednalo o účast na podání vysvětlení – tento úkon byl vykonán před zahájením trestního stíhání žadatelky, tedy před vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání (*k čemuž došlo dne 21.7.2021*), které je v případech daného typu považováno za odpovědnostní titul spočívající v nezákonném rozhodnutí a ve vztahu k této položce tak nelze dovodit naplnění všech zákonných předpokladů odpovědnosti státu (*ze shodného důvodu nebylo lze ve vztahu k této položce vyhovět ani požadavku na přiznání náhrady cestovního a promeškaného času na cestě*);
- 2.8.2021 a 20.8.2021 – stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání a její doplnění – předně uvádíme, že dané dvě položky považujeme za “jeden úkon právní

služby“ (když vyhl. č. 177/1996 Sb. zná jako úkon stížnost) a nikoli “dva samostatné úkony“ + jelikož šlo v daném případě o stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání, náleží za tento úkon dle § 11 odst. 2 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, odměna ve výši jedné poloviny odměny za úkon (srov. usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp.zn. 3To 161/2006);

- 16.9.2021 – žádost – z dané listiny se podává, že obsahuje pouze pár vět, jejichž obsahem je sdělení, že obhájci bylo doručeno předvolání k výslechu obviněné, ovšem v daný den má již nařízené veřejné zasedání v jiné věci a z důvodu časové kolize tak žádá o odročení termínu výslechu – uvedená položka nenaplnuje žádný bod ust. § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb. a zároveň danou položku nelze považovat za naplňující kritéria ust. § 31 zákona č. 82/1998 Sb.;
- 5.12.2021 – návrh na doplnění dokazování – z dané listiny se podává, že jde de facto pouze o opakovaný návrh, který byl v rámci daného trestního řízení učiněn již dříve, a tudíž danou položku nepovažujeme za účelnou, resp. náklad na tuto za účelně vynaložený;
- 26.1.2022 – žádost OS – z dané listiny se podává, že obsahuje pouze dvě věty s tím, že do datové schránky obhájce bylo doručeno vyrozumění Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem o podání obžaloby na žadatelku s tím, že obhájce žádá o zaslání obžaloby do datové schránky – uvedená položka nenaplnuje žádný bod ust. § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb. a zároveň danou položku nelze považovat za naplňující kritéria ust. § 31 zákona č. 82/1998 Sb.;
- 29.3.2022 – návrh na výslech svědků – z dané listiny se podává, že jde de facto pouze o opakovaný návrh, který byl v rámci daného trestního řízení učiněn již dříve a tudíž danou položku nepovažujeme za účelnou, resp. náklad na tuto za účelně vynaložený;
- 3.5.2022 – sdělení na žádost soudu – z dané listiny se podává, že jejím obsahem je pouze sdělení bydliště a adres pracoviště navržených svědků – pokud byly výslechy daných svědků navrhovány k důkazu, mělo být automaticky součástí daného návrhu sdělení kontaktních údajů na tyto svědky, aby tyto bylo možné předvolat a tudíž skutečnost, že toto bylo činěno až následně samostatným podáním, nelze považovat za účelné;
- 21.3.2023 – zaslání závěrečné řeči – za danou položku žádná náhrada nepřísluší, neboť nejde o úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb. (srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp.zn. 8To 59/99).

Dále bylo v souvislosti s požadovanou náhradou cestovného na místě toto přepočítat. Při výpočtu bylo vycházeno z informací zjištěných z kopie velkého technického průkazu osobního motorového vozidla [REDAKCE], RZ: [REDAKCE], s tím, že kombinovaná spotřeba daného vozidla činí 7,2 l/100 km a palivem je nafta motorová; z příslušných vyhlášek Ministerstva práce a sociálních věcí (stanovících sazbu základní náhrady za používání osobních motorových vozidel a průměrnou cenu nafty motorové) a z informací uvedených v žádosti ohledně délky trasy Praha – Ústí nad Labem a zpět s tím, že tato činí 186 km.

V návaznosti na shora uvedené konstatujeme, že byla přiznána náhrada obhajného dle dále uvedeného výpočtu:

- úkony právní služby, paušální náhrada hotových

výdajů: $12 \times 2\,300 + 2 \times 1\,150 + 14 \times 300 = \mathbf{34\,100\,Kč}$

- promeškaný čas na cestách Praha – Ústí nad Labem a zpět (13.8.2021, 1.10.2021, 8.10.2021, 20.10.2021, 25.11.2021, 12.4.2022, 12.7.2022, 21.3.2023, 28.3.2023):

$$9 \times (4 \times 100) = \mathbf{3\ 600\ Kč}$$

- cestovné:

2021:

$$7,2/100 \times 186 \times 27,20 + 186 \times 4,40 = 1\ 182,70\ Kč$$

$$5 \times 1\ 182,70 = \mathbf{5\ 913,50\ Kč}$$

12.4.2022:

$$7,2/100 \times 186 \times 36,10 + 186 \times 4,70 = \mathbf{1\ 357,70\ Kč}$$

12.7.2022:

$$7,2/100 \times 186 \times 47,10 + 186 \times 4,70 = \mathbf{1\ 505\ Kč}$$

2023:

$$7,2/100 \times 186 \times 44,10 + 186 \times 5,20 = 1\ 557,80\ Kč$$

$$2 \times 1\ 557,80 = \mathbf{3\ 115,60\ Kč}$$

- 21% DPH z částky 37 700 Kč ($34\ 100 + 3\ 600$) = **7 917 Kč**
- **Celkem:** $34\ 100 + 3\ 600 + 5\ 913,50 + 1\ 357,70 + 1\ 505 + 3\ 115,60 + 7\ 917 =$
57 508,80 Kč

b)

Pokud jde o **požadavek žadatelky na náhradu škody – ušlého zisku**, nebyl tento ze strany Ministerstva spravedlnosti uznán důvodným, a to ani částečně.

Předně konstatujeme, že jak z tvrzení žadatelky, tak z doložené kopie “dohody o zrušení dohody o pracovní činnosti“ ze dne 30.3.2021, je zřejmé, že žadatelka ukončila dohodu o pracovní činnosti, kterou uzavřela dne 16.11.2020 s [REDAKCE], dohodou, tedy na základě svého rozhodnutí (*neboť dohoda je dvoustranný právní úkon, s nímž musí souhlasit obě strany takovéto dohody*). Za rozhodnutí žadatelky pak stát žádnou odpovědnost nenes.

Nadto, jak již bylo uvedeno shora, je dle konstantní judikatury v případech daného typu odpovědnostním titulem nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 8 zákona č. 82/1998 Sb., za které je považováno usnesení o zahájení trestního stíhání (*jímž se zahajuje trestní stíhání konkrétní osoby v rámci konkrétního trestního řízení*). Dané usnesení působí zásadně do budoucna (*pro futuro*). V případě žadatelky pak bylo její trestní stíhání zahájeno usnesením Policie ČR ze dne 21.7.2021, tedy cca 4 měsíce poté, co podepsala “dohodu o zrušení dohody o pracovní činnosti“. Z právě uvedené časové posloupnosti je pak zřejmé, že není (*a objektivně nemůže být*) dána příčinná souvislost mezi trestním stíháním žadatelky

v rámci trestního řízení vedeného u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn. 65T 4/2022 a tvrzeným vznikem škody, který má spočívat v ušlém zisku.

c)

Pokud jde o **požadavek žadatelky na náhradu nemajetkové újmy**, která jí měla být způsobena **v souvislosti se zahájením a vedením trestního stíhání** v trestním řízení vedeném **u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn. 65T 4/2022**, uvádíme následující.

Průběh trestního řízení, resp. trestního stíhání žadatelky v řízení vedeném u Okresního soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn. 65T 4/2022 je stručně popsán shora.

Za daný skutek, resp. právně kvalifikovanou trestnou činnost, teoreticky hrozí trest odnětí svobody na dva roky až osm let, nicméně žadatelce fakticky žádný nepodmíněný trest odnětí svobody nehrozil.

Pokud jde o druh trestné činnosti, konstatujeme, že šlo o trestný čin proti majetku.

Předmětné trestní stíhání žadatelky trvalo cca 1 rok a 11 měsíců (*od převzetí usnesení o zahájení trestního stíhání žadatelkou dne 30.7.2021 do pravomocného skončení dne 28.6.2023*). Věc byla vedena v rámci řízení přípravného a následně na jednom stupni soudní soustavy. Pokud jde o průběh trestního řízení a postup orgánů činných v trestním řízení lze konstatovat, že tento byl poměrně plynulý.

Pokud pak jde o samotný vznik nemajetkové újmy, je na žadateli, aby vznik újmy, jakož i konkrétní zásahy do některé z částí své osobnostní sféry tvrdil a prokázal. Zároveň je na žadateli, aby tvrdil závažnost konkrétního zásahu a intenzitu vzniku té které újmy.

Žadatelka ve své žádosti k danému požadavku uvedla kromě polemiky a vyjádření nesouhlasu s postupem orgánů činných v trestním (zejména přípravném) řízení, že samotný proces trestního řízení pro ni představoval velmi citelný zásah do jejího osobního, pracovního i veřejného života (*bez bližší specifikace*); jako bývalá [REDAKCE] a členka [REDAKCE] je [REDAKCE] osobou, u které byl zásah neoprávněným trestním stíháním dramaticky umocňován medializací celé této vykonstruované kauzy; byl na ni vyvíjen extrémní tlak už jen tím, jak celostátní média informovala o celé kauze, kdy žadatelka byla výslovně jmenována a propojována s trestním stíháním pro spáchání podvodu a přímo v člancích byla mnohdy konstatována vina obviněné, čímž docházelo k absolutnímu prolomení jakékoli presumpce nevinny a vytváření negativního obrazu žadatelky, jako zločince; v člancích byl také opakovaně zmiňován i trest, který žadatelce hrozil; nad rámec hrozby trestního postihu bylo žadatelce hrozeno též citelným ekonomickým postihem; mediální vyjádření žadatelku stresovala a dále v očích veřejnosti poukazovala na závažnost řešeného trestného činu i jeho společenskou nebezpečnost a v neposlední řadě i domnělou zavrženíhodnost jednání žadatelky; v důsledku vykonstruované a medializované trestní kauzy byla žadatelka nucena v zájmu nepoškození pověsti [REDAKCE] ukončit svou pracovní činnost pro [REDAKCE]; pro pozice, které žadatelka dosud zastávala, vnímala nezákonné trestní stíhání velmi úkorně a považovala jej za závažný zásah do jejího pracovního působení – medializované trestní stíhání navíc způsobuje znevěrohodnění jak samotné žadatelky, tak i jejího případného budoucího zaměstnavatele, který by zaměstnával na manažerské pozici „někoho (byť historicky) stíhaného za podvod“; do té doby bezúhonná žadatelka, která se těšila vážnosti v soukromém i veřejném životě, se v důsledku výše uvedeného trestního řízení

dostala do obtížné životní situace; žadatelka byla v letech 2021 až 2023 konfrontována s tím, že jí hrozí mnohaletý trest odnětí svobody a uložení povinnosti nahradit údajnou velmi vysokou škodu; medializace kauzy a vyjádření zástupců orgánu činných v trestním řízení daný stav dále zhoršovala; v podstatě dva roky žila žadatelka ve stresu z toho, jak tento proces skončí, což se projevilo i v osobním životě (*bez bližší specifikace*); trestní stíhání mělo negativní dopad do soukromého, veřejného i pracovního života žadatelky, do její cti a dobré pověsti, kdy žadatelce ani nebylo umožněno vést plnohodnotný osobní a společenský život (*bez bližší specifikace*); jak moc se média zajímala o údajný podvod při zahájení trestního stíhání a při podání obžaloby – tak moc ta samá média ignorují zproštění obžaloby, neboť to by už zřejmě čtenáře netáhlo.

Ministerstvo spravedlnosti po provedeném šetření konstatuje, že při posuzování tohoto požadavku žadatelky vzalo kromě podstaty a druhu skutku a jeho právní kvalifikace a délky trestního stíhání žadatelky v potaz bezúhonnost žadatelky; tvrzení žadatelky, že v souvislosti s trestním stíháním žadatelka pocítovala stres; tvrzení žadatelky, že trestní stíhání mělo negativní dopad do její cti a dobré pověsti a skutečnost, že skutek, pro nějž byla žadatelka stíhána, souvisel s jejím profesním uplatněním. V návaznosti na právě uvedené bylo vzato v potaz i tvrzení žadatelky o dopadech trestního stíhání do jejího osobního života.

Pokud jde o medializaci věci, na níž žadatelka zejména odkazuje, která měla být největším zásahem do jejího života a která jí měla způsobit dle jejích tvrzení největší újmu, odkazujeme na judikaturu Nejvyššího soudu vztahující se k dané problematice, viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 30Cdo 4280/2011, kde Nejvyšší soud uzavřel: *“Naopak k tíži státu lze přičíst excesivní způsob jednání orgánů činných v trestním řízení, které mohou mít za následek větší úkor později obžaloby zproštěné osoby. ... V této souvislosti nelze opomenout ani případné mediální vyjadřování orgánů činných v trestním řízení, kteréžto způsobem umocňujícím újmu obviněného (obžalovaného) komentují jeho domnělou trestnou činnost (např. rozsah či způsob provedení), či dokonce způsobem, který výslovně či nepřímou vede k porušení presumpce neviny (k tomu srov. komentář k Úmluvě cit. výše, str. 792). ... Není-li však takových vyjádření či postupů ze strany orgánů činných v trestním řízení, a medializace případu je tak prostým důsledkem zásady veřejnosti trestního řízení a obecných veřejných poměrů případu, nelze přičítat státu k tíži, že princip presumpce neviny byl narušen sdělovacími prostředky, či dokonce že jimi byl narušen ve značné míře (např. sděleními, k nimž došlo v souzeném případě, že žalobkyně je „osvobozená, ne však nevinná“, „žena zabila svého manžela a tělo hodila do O.“ apod.). Zde totiž dochází k přetržení příčinné souvislosti mezi vedením trestního stíhání a skutečností, která újmu zakládá či zvyšuje.“* K uvedenému závěru se Nejvyšší soud “přihlásil“ např. v rozhodnutí sp.zn. 30Cdo 5490/2017.

Ministerstvo spravedlnosti z obsahu žadatelkou odkazovaných článků nezjistilo, že by se orgány činné v trestním řízení dopustily jakéhokoli excesu ve smyslu výše uvedeném a medializaci dané věci nelze státu nijak přičítat. Naopak i z žadatelkou odkazovaných článků (*a některých článků nacházejících se i v trestním spise*) bylo zjištěno, že celá “kauza“ vztahující se ke smlouvám, které žadatelka uzavřela s [REDAKCE], byla medializována primárně ve vztahu k těmto smlouvám a jejich obsahu a otázkou plnění pracovních povinností z těchto smluv vyplývajících ze strany žadatelky a medializace trestního stíhání žadatelky se na tuto primární medializaci (pouze) následně navázala.

Pokud pak žadatelka tvrdí, že ze strany některých médií měla být porušena presumpce neviny, konstatujeme, že ani tato případná skutečnost není státu v žádném ohledu přičitatelná

a pokud se žadatelka tímto jednáním cítí dotčena, musí se náhrady případné újmy domáhat po tom kterém subjektu, který se případně tvrzeného jednání dopustil a který měl případně žadatelce tímto újmu způsobit. Totéž se pak uplatní i ve vztahu k tvrzení žadatelky, že média, která referovala o jejím obvinění, následně sama od sebe neměla zájem zveřejnit informaci o jejím zproštění od obžaloby, když uveřejnění dané skutečnosti se žadatelka mohla domáhat u těchto konkrétních médií dle zákona č. 46/2000 Sb., tiskový zákon (*viz § 11*).

Co se týče žadatelkou tvrzeného eventuálně hrozícího ekonomického postihu, nebylo z trestního spisu zjištěno, že by se k trestnímu řízení s nějakým nárokem na náhradu škody (*újmy*) připojil jakýkoli poškozený (*o žádném nároku na náhradu škody/újmy nebylo v rámci daného trestního řízení vůbec rozhodováno*) a pokud tedy žadatelce měl hrozit nějaký ekonomický postih, musela by tato hrozba souviset s jiným řízením (*např. občanskoprávním*).

Ministerstvo spravedlnosti po prostudování věci, s přihlédnutím k vlastním zjištěním učiněným v rámci prováděného šetření (*viz výše*), dospělo s ohledem na konstantní judikaturu Nejvyššího soudu k závěru, že v daném případě došlo k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 8 zákona č. 82/1998 Sb., zároveň dospělo s ohledem na konkrétní okolnosti věci k závěru, že jsou splněny předpoklady k tomu, aby bylo v daném případě poskytnuto zadostiučinění v peněžní formě, byť nikoli ve výši žadatelkou požadované, přičemž za přiměřené zadostiučinění považuje částku ve výši **45 000 Kč**.

d)

Přiznaná náhrada škody a nemajetkové újmy v celkové výši 102 508,80 Kč (57 508,80 + 45 000) je poukazována k rukám žadatelky na účet uvedený v žádosti ze dne 17.10.2023, č.ú.: [REDAKCE].

Tímto sdělením pokládáte mimosoudní projednání dané právní věci za ukončené. Stanovisko Ministerstva spravedlnosti zaujaté při předběžném projednání nároků uplatněných podle zákona č. 82/1998 Sb. není rozhodnutím, které by se vydávalo či přezkoumávalo ve smyslu procesních předpisů.

Nesouhlasíte-li s vydaným stanoviskem, je třeba se dle § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. obrátit s nárokem na náhradu škody na Obvodní soud pro Prahu 2, který je místně i věcně příslušným k projednání žaloby o náhradu škody jako obecný soud žalovaného státu, nebo na soud, v jehož obvodu došlo k události, zakládající nárok na náhradu škody, jako místně příslušný soud, jehož volba je na výběr daná.

Mgr. Jakub Severa
ředitel odboru odškodňování

+ otisk úředního razítka

Mgr. Jakub Severa

Ministerstvo spravedlnosti ČR

Elektronicky podepsáno: 15.04.2024 13:40:08

T=ředitel odboru, SERIALNUMBER=P513514, G=Jakub, SN=Severa,

CN=Mgr. Jakub Severa, OU=00811, OU=odbor odškodňování,

O=Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti,

OID.2.5.4.97=NTRCZ-00025429, C=CZ

